

CZU: 159.9.016.4:304.44

INTERPRETAREA SINGURĂȚĂȚII CA FENOMEN PSIHOSOCIAL*Carolina PERJAN, Sergiu SANDULEAC, Victoria PLĂMĂDEALĂ**Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău*

În literatura de specialitate nu există o diferențiere clară, care ar permite delimitarea fenomenului singurătății prin atribuirea unei categorii psihologice, proces psihic, pentru a identifica mecanismele singurătății, modalitățile de manifestare a acesteia. În articolul de față este efectuată o sinteză, care prezintă identificarea diferențelor în interpretarea singurătății ca stare, trăire, proces, sentiment, atitudine. În lucrare sunt fundamentate argumentele în favoarea singurătății ca sentiment ce înglobează pe toate celelalte – atât sub aspect temporal cantitativ, cât și sub aspect calitativ. Singurătatea este experimentată prin stadialitate cu posibilitatea de a trece prin ea ca stare, apoi ca trăire, ca proces și ca sentiment.

Cuvinte-cheie: singurătate, stare, trăire, proces, sentiment, atitudine.

INTERPRETATION OF LONELINESS AS A PSYCHOSOCIAL PHENOMENON

There is no clear differentiation in the psychological literature that would allow the delimitation of the loneliness phenomenon by attributing a psychological category, a psychic process, to identify the mechanisms of loneliness, the ways of its manifestation. This article presents a synthesis made by authors that identify differences in the interpretation of loneliness as a state, experience, process, feeling, and attitude. There are grounded the arguments in favor of loneliness as a feeling that encompasses all the others both in terms of quantitative and qualitative temporal aspects. Loneliness is experienced through stadiality, with the possibility of passing through it as a state, as a living, as a process and then as a feeling.

Keywords: loneliness, state, living, process, feeling, attitude.

Prezentat la 20.11.2017

Publicat: decembrie 2017